

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΜΗΛΙΑΣ

ὡς χρυσοῦ Ν. γιγροῦ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ
ΣΑΡΟΝΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΜΗΛΙΑΣ

ΥΜΝΟ ΧΡ. ΝΙΚ. ΠΕΤΡΟΥ

Δευτεροῦτος Φυλογίαις.

Μία τῶν γνωστέρων καὶ γνωριμώτερων παραδόσεων ἐξ ἐμείνων αἰώνων κινούμενη ἐν τῇ εὐαίρᾳ τῆς ἑλληνικῆς φαντασίας κυριαρχοῦσα ἐν Παραλλήλῳ ευρωπᾶδος τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς καὶ προφοδοποῦσε τοὺς ἔθνιστοὺς αὐτῆς αὐτοὺς εἶναι ἀναμφισβήτητος καὶ ἡ παραδό-
 σεως περὶ τῆς Κόκκινης Μηλιάς.

Ἐκείνῃ ὡς γνωστόν, μὴ τὸ ἀπὸ τῆς καὶ θιβερίον ευρῆαν τῆς ἀγῶνης μαρτυρίας περὶ παραδόσεων καὶ θρύλων, τοὺς ὁποῖους ἐν ευ-
 ραῖς εὐκρινέως ἀναμνησκόμενος ἔδειξεν ἡ ἑλληνικὴ φαντασία ὡς
 σταθρὰ καὶ πορτοφόλιος ἄλλῃ ἤρχεται νὰ περιβάλλῃ τὰ τραγικὰ
 ἡμῶν γεγονότα, τὰς περιστάσεις τῆς ἀγῶνης, τὴν τύχην τῆς ἁγίας
 ἑσφίας καὶ τὸν θάνατον τοῦ τελευταίου ἀντιπροσώπου,

Ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἀγῶνης, ἑσπερὶ δεινὰ ἀγῶνις ἡ ὁρμή
 καὶ πύξινον αἱ ἑσπερὶ τῶν τούτων, ἐν τῇ ἀντιθέσει ἐξελι-
 γνέτο τὸ κράτος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ περιερί-
 ζο κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἐκάρχῃται μέγαροι φόβοι καὶ
 καὶ αἱ διαμερίσεις περὶ τῆς παραίτησις διαμερίσεως αὐτοῦ ἐν-
 κυρόρου διαφόροι γυναικουργεῖαι ἐροῦνται τὴν ὥρην τῆς Κωνσ-
 ταντίας καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Κοιμημένου βασιλέως,
 ὅπως γὰρ ἐκ τῆς ἀγῶνης ἐκείνης δὲ καταδύσῃ τοὺς τούτους
 μέχρι Μονοδινδρίου ἢ κατὰ τὴν καὶ ἡμῶν παραδόσεων μέχρι
 τῆς Κόκκινης Μηλιάς.

Ἀλλὰ ἡ εἶναι Μονοδινδρίου, ὡς ἡ εἶναι αὐτοῦ ὁρὸς τὴν ἡμε-
 ραν παραδόσεων καὶ ὡς εἶναι, τοῦτο ἡμῶν, τὸ ἑσπερὶ τῆς

Κόμμεντος Μητιάς δὲ εὐραδαθήσωμεν ἐν τῇ μιανῇ ταύτῃ μεγάλῃ
να ἐξυπνάσωμεν καὶ νὰ ἐξακριβώσωμεν περὶ τὸ δυνατόν.

Ὁ Πορίμης τὸν ὁποῖον ἔχομεν ὡς βοήθημα, ἐν τῇ παραγραφῇ « ἡ κώ-
ρη καὶ ἡ Ἁγία Σοφία π τῶν παραδόσεων αὐτοῦ² ὁμολογεῖ περὶ
Μονοδένδριον καὶ γὰρ οὐ τὸ πρῶτον ἡ γῆτις ἀφανιστὴ ἐν τῇ ἐσχάτῃ
τῶν ὁράσεων τοῦ Δανιὴλ (ἐν βιβατίου χειρογράφου τοῦ γένους τοῦ 14^{ου} αἰ.)³
ἔνθα γίνεται λόγος περὶ τοῦ Μεγαλοκτοντος Βασιλέως, ὅπως τὸ ἐν πρῶτον
τῶν ἀντίκων νὰ φανῇ τὸ ἔτερον νὰ βασιλεύσῃ καὶ τὸ ἐσθλὸν
πρῶτον νὰ ἐκδιώξῃ μέχρι τοῦ Μονοδένδριον.

Τὸ Μονοδένδριον, ὅπως ἐπίσης γὰρ ὁ Πορίμης, ἀναφέρει καὶ ὁ
εὐχρηστος ἱστορικός τῆς ἐκείνης Δοίμας, ὅπως ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ
γὰρ « Τότε τρεῖς ἔχονται οἱ τούρκοι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι περὶ αὐτῶν
αὐτοὺς κώπτοντες καὶ ἐξαλείφοντες καὶ ἐν τῇ πόλει καὶ αὐτὸ
τῆς Δύσεως καὶ αὐτὸ τῆς Ανατολῆς μερῶν, ἕως ὅριον περὶ
αὐτὸν ἐν τῷ παλαιῷ Μονοδένδριον. »⁴

Καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου τῆς ἀγίας ἱστορίας περὶ
τῶν τούρκων:

« Νὰ ὁρίσῃ αὐτὸ καὶ τοῦ ἡγῶν ἐπὶ Μονοδέν-
δριον

καὶ αὐτὸ τὸ μετῴμενον οὕτως μέχρι νὰ
παύσῃ »⁴

Ποῦ ἔμελλε ὅμως τὸ Μονοδένδριον τοῦτο εἶναι δυνατόν νὰ χερσίζωμεν

1) τομ. β' σ. 670 κτ.

2) τὸ βιβλίον τοῦ Vassilief « Αἰετοὶ (καὶ οὐ-
βυζαντινὰ) », τὸ ὁποῖον
διαλαμβάνει περὶ τοῦ γυνήματος, εἰν ἡδονήδων δυστυχῶς νὰ ἴδω
δύοτε ἢς οὐδμίαν τῶν ἡμετέρων βιβλιοθηκῶν ἔχον.

3) Κεφ. 39 σ. 289-90 ἐκδ. Βοηθ.

4) σ. 224 ἐκδ. ἐλλείπει.

Ὁ Δούμας ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μνημονεύοντι χωρὶς τοῖς αὐτῷ εἰς
τὰ ὅρια τῆς Περσίας. Καὶ ἐπεὶ ὅμως εἶναι ἀγνῶνς ἡ ἐξαρχὴ
τοῦ ψήφουτος ἀράγματι τὸ ὄνομα τοῦ Μονοδένδριου ἐπὶ τοῦ δέν
δυνά-
μιδα νὰ ἐξακριβώσωμεν. Ἀλλ' ἐμὴν τὸ δοῶν σαφῶς ἀπαρῆκε ἡ ἀπαρά-
δοξις εἶναι ὅτι τὸ Μονοδένδριον θεωρεῖται ὡς πατρὶς τῶν τούρων
ἢ τοῦ Μωάμεδ. Ὡς πατρὶς τῶν τούρων γάρ αὐτὸ ὁ Ὀρηνφός τῆς
Κων/σταντίνης ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μνημονεύοντι εἰχεν, ὡς πατρὶς δὲ εἰς ἀπαρ-
χήν τῶν τούρων ἢ τοῦ Μωάμεδ θεωρεῖται τὴν Κόμνην Μηχίαν
ἢ ἡμετέρα πατρίδοις.

Ὅθεν ἐκείνῳ προκρίνεται ἐν τῇ ταυτότητι τῶν σημασιῶν τῶν
δύο πατρίδων ὅτι τὸ Μονοδένδριον τῶν σαγματοτέρων ἀντιστοιχεῖ
πρὸς τὴν ἡμετέραν Κόμνην Μηχίαν, τὴν ὁμοίαν τοῦ χωρῶς αἰ-
εῖναι μὲν πατρίδοις τούτου καὶ μάλιστα γὰρ εἰσὶν ὁ
Βεζυρβός εἰς τὸ γνωστὸν αὐτοῦ εἶναι καὶ ὁ τελευταῖος Πα-
λαιολόγος¹⁾:

«Ὁ βασιλεὺς δὲ ἐπιδοῦν τῇ εὐνοίᾳ τοῦ δαδράζου
καὶ εἰσαγγέλλας δὲ νὰ μὴ εἰς ὅσον τοῦ βασιλεῦς
τὸν τούρκο νὰ χωρίσῃ

καὶ χύμα, χύμα δὲ τὸν ¹⁷⁹πατέρα νὰ τὸν ἐπιάξῃ
εἰς τὴν Κόμνην Μηχίαν καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἥρω
αὐτοῦ νὰ μὴ χωρίσῃ.»¹⁾

Ἀλλὰ εἰς τινος χρόνου καὶ ὡς ἡ ὀνομασία Κόμνην Μηχίαν ἐπὶ-
κράτησε δὲ δυνάμιδα ἐξακριβῶς νὰ ὀρίσωμεν.

Ὁ Πορτὺς εὐνοεσιμῶς ἐξετάζων τὰ ἀράγματα δὲν ἀπαρῆκε εἰς τὸ
σημαίνει τοῦτο ἐσαφῶς ἐρμηνείαν. Ὡς εἶναι ὅτι ἡ ἀπαρῆκε τῆς γίγ-
ως εἶναι τούρκοι καὶ γάρ ὅτι οἱ τούρκοι Κόμνηνον μῆγον καλοῦ-

1) Ἀρδ. αὐρα 6. 63.

ὡρχεῖται γὰρ ὅτι πρῶτος αὐτὸς πατέριμε γινώσκων ὡς τὴν Δύσιν
τὴν τουρμικὴν προφητείαν, τὴν ὁμοίαν εἶχεν ἀκούσει ἐν τῇ μα-
κρᾷ αὐτοῦ αἰχμαλωσίᾳ κατὰ τοὺς τουρκο-οὐγγρικοὺς ποταμούς
ἀρξαμένους πρὸ 1520, καὶ τῆς ὁμοίας μάχης εἶχε δημοσιεύσει τὸ
πρῶτον τουρμικὴ διὰ γαλλικῶν χαρακτήρων.

Ξυνεχίζων ὁ Ξιδερὶς εἶπεν ὅτι ὁ Γεώργγιετς πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι ἡ
ἐν λόγῳ προφητεία δὲν ἀπαντᾷ ἐν τῷ Κορανί, ἀλλ' ἐν παλαιῶν
τουρμικῶν βιβλίοις. ἀποφαίνεται δὲ τοσοῦτον μεγαλύτερον εὐασμοῦ
ἐν μέρος τῶν τουρμικῶν παύσεων ἐπισημῶσαν τὰ ἐν τῷ πρῶτῳ
αὐτῆς μερὶ ἀναφερόμενα. Ἀλλὰ μέγα γινώσκων καὶ πόσον ἐμμένει
ἡ ἀνάγνωσις τοῦ διωγμοῦ αὐτῆς μέρος περὶ τῆς ἐλληνικῆς γί-
νους τῆς ὁμοίας ἢ παραφραστικαίς ἐν διαφόροις ἰδιαιτέροις χρόνοις.
Διότι ἄλλοι μὲν τῶν τουρμικῶν βιβλίων παραδέχονται ὅτι δὲ συνβῇ
αὐτῇ μετὰ 600 ἀπὸ τῆς παλαιότητος, ἄλλοι μετὰ 1200, καὶ ἄλ-
λοι ἐξ ἑσῶς μετὰ 4380.

Ἐπειδὴ ὁ Ξιδερὶς παραδέχεται τὸ πρῶτον τῆς τουρμ. προφητείας
διὰ γαλλικῶν καὶ ἐλληνικῶν χαρακτήρων καὶ ἐξηγεῖται ταύτην
ἐν ὅλῳ περὶ τὴν ἐλληνικὴν παράδοσιν εὐρίσκει παρὰ τὴν
ὑπάρχουσαν μεταξὺ αὐτῶν ὡς περὶ τὴν γενικὴν ἐννοίαν συμφω-
ρίαν καὶ τὰς ἐξῆς ἀντιθέσεις. Α' ὅτι ἡ τουρμικὴ προφητεία εἶχε
νόμιστον μῆγον ἐντὶ ἡ ἡμετέρα παράδοσις ὀμνυῖ περὶ Κο-
μινὸς Μυκῆς. Β' γὰρ ὅτι τὸ «νόμιστον» ἐν τῇ τουρμικῇ
γλώσσῃ παλαιοῦται κρημνιστῆς, τὸ δὲ κρημνιστῆς ὡς ἀναφύεται ὡς
προσδιορισμὸς τοῦ Μήγον ἐν τῇ τουρμ. προφητείᾳ, σημαίνει ἐπὶ-
δρὸς ὡς ὁ ἀποδραμεύμενος δίδηρος καὶ οὐχὶ νόμιστος. Καὶ γ' ὅτι ἡ
τουρμ. παράδοσις τὰς μετὰ τὸ Κόμιστον Μῆγον εἰς τὴν Εὐρώπην,
ἐντὶ ἡ ἡμετέρα τοσοῦτον τὴν Κόμιστον Μυκῆ εἰς τὴν
Ἀσίαν.

Ἀποδίδει τὰς διαφορὰς ταύτας ὡς ἀναμειβῆ καὶ συνηχημένον ἀνι-
στῶν τῆς προφητείας παρὰ τοῦ Γεώργγιετς. Εὐρίσκει μετὰ ταῦτα ἑ-

νισα τῆς ταπεινότητος τῶν δύο γεγραμμένων ἡρώων τῆς ιεροφειδίας,
αἱ ὁποῖαι ἐκδοξαριστὶν μὲ τὸ ἐπιρρημα ὁσίως, ἀσείδανον τὴν πα-
ταγῆδα τῆς παραδόσεως. καὶ ἡσυχάζει ὅτι ὡς ταύτην ἰδί-
ῃς ἐκείνῃς φράσις σημαίνοντα τὸν ιωταρον ἄλλῃ, ὅπως χάρις ἡ
τῆς Μεγάλῃς Ἀσίας αὐτὴ τῆς Μικρᾶς.

Καταγῆται δὲ ἔγος ὡς ἔγος: «Ὁ δὲ δυνάμειδα τὰ συμβαίνοντα ἐπὶ
μὴν τῆς τουργικῆς ιεροφειδίας ἢ παραδόσεως εἶναι ὅτι διαπορεύ-
ετις ἐπὶ τῆς ἑσυχίας τῆς ὀρμητικῆς αἰώνις ἐξουσίᾳ τῶν τουργι-
κῶν ὅσων διὰ τοῦ Λουκιανὸν Λουκιανὸν εἰς τὴν οὐχαρίαν πο-
δοῦμενος ἐξήγειρεν τὴν χριστιανικὴν γαῖαν ἐν ἡμῶν ὁρμητικῇ με-
γροῦ καὶ ὁρμητικῇ δυνάμει ἀποδείξματα διὰ τοῖς τούτοις δι-
επὶ τῶν τῶν ὁρμητικῆς αὐτοῦ ἐξήγειρεν εἰς ιεροφειδίαν. ἐπὶ δὲ τῆς
ἡμετέρας παραδόσεως ὅτι αὐτὴ ἐπὶ τῆς δυνάμειδος
ἀποδείξ τοῦ Γεωργίου τῆς τῶν ταχῶς διαδοχῆς ἐν τῇ
Αἰῶνι διὰ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπὶ τῶν, τοῦ Κομνίνου Μήρου μετα-
πραδόντος εἰς Κόμνην Μηνίαν.»

Πῶς ὅμως ἡ μεταπραδὴ αὐτὴ ἐγένετο ὁ Λεονίδης δὲ ἐπὶ τῇ
ἡμετέρας ἐπὶ τῶν τῶν ἡμετέρας γένεσις ἐπὶ τοῦ γένεσις νομι-
ζομεν ἐν ὁρμητικῇ ὅτι αἱ ἀντιδύσεις, τὰς ὁποῖας ὁ Λεονίδης ἐπὶ
εὐμεταγῆ τῶν δύο παραδόσεων εἶναι αὐτῶς φανερῶνται. Καὶ
προνοῦμεν ὅτι ὁνομασία Κόμνην Μηνίαν εἶναι ἐξήγειρεν τοῦ παλαι-
τέρου ὅρου τοῦ Μονοδυνάμει, ὅπως ἐπὶ τῆς αἰῶνι καὶ ἐπὶ τοῦ Κομ-
νίνου Μήρου τῆς τουργικῆς παραδόσεως, ἐγένετο ἐν τῇ φαντασίᾳ
τοῦ γαῖ Κόμνην Μηνίαν.

Ἐποδοχὴ δὲ ἐπὶ τῆς ἐν Ἀσίᾳ παλαιοῦ μόνον ἐν ταύτῃ περι-
στασίᾳ εἶναι δυνατὴ ἢ ἐπισημῶς καὶ ἐκδοχῆς τῶν ἐπὶ
ἡμετέρας πόνων ὅπως διὰ τῆς ἐπισημῶς τῶν τουργικῶν ἥτο ἢ
ἐν ἑρμηνείᾳ τῶν Κομνίνου Μήρου.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὴν πρώτην ὁδὸν τοῦ Λεονίδου παρατηροῦ-
μεν ἀντιδύσει νομίζομεν ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς γαῖς δὲ μετέφρασε

καὶ ἴσως τὸ τουργικὸν ὑψηλὸν ἐμφαίνειν ξυμμετρὸς καὶ οὐκ ὀρθο-
γωνος, ἀλλ' ὅτι ἔτι τὸ προσδιορισμὸν κόμην ἐν ἐναρτήσει ἴσως
πρὸς τὸ δένδρον Μήλια καὶ πρὸς τὸ μῆλλον πρὸς τὸ ξυμμετρὸν ὑψέον
χρῶμα τῶν Μήλων, ἀφοῦ ἄλλως τε δὲ γνωρίζομεν καὶ διὰ τοῦ-
τον λόγον ἡ τουργικὴ κορονησία ἀνδονίμει τὸν τιμὸν κόμηνον
Μήλον ἐκ τῶν Κωκίων.

Καὶ ἡ ἀκριβοχία τοῦ Ξιδριίδου ἐπὶ τῆς παλαιότητος τῆς παρα-
δόσεως δὲν φαίνεται βέβαιος, οὔτε ἡ δημοχολία αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
ἐπιγράμματος βεβαίως βεβαιῶς καὶ κατὰ τὴν ἰστορικὴν ἐκτίμησιν.
οὔτε ὡς ἐπὶ ἀκριβεσίων καὶ μεταλλαγῶν τῆς εὐφυΐας ἐπὶ
τοῦ Γεώργιου δύναται νὰ γίνῃται σοβαρὰς κρίσεως. Διότι καὶ νὰ
νομίσῃ τις ὅτι ἔσφαξε τὰ πάντα ὁ Γεώργιος ἐξ ὁσίων ἀντιλήψεως ἢ
ἀκριβοχίας τῆς γλώσσης δὲν ἔστιν ἰσχυρὸν, ἀφοῦ ἐπὶ 13 ἔτη διέτριψε με-
ταξύ τῶν τούρκων καὶ ἀκούσθη ἐπὶ εὐφυΐας ποικιλίας, καὶ
νὰ ἐπιστῇ ὡς οἱ ἔσφαξε τὰ πάντα ἐξ ἰδίων λόγων δὲν ἐπιτρέπεται,
διότι ἐν ταύτῃ εὐφυΐᾳ δὲ μάλιστα τὰ εὐσεβεστάτα μέρη
τοῦ εὐφυΐου καὶ οὐχὶ εὐσεβεστάτου ἐπιγράμματος καὶ γένους.
Τὸ ἐπὶ τῶν ὅρων μέρος τοῦ ἐπιγράμματος τοῦ Ξιδριίδου, ὅτι
ἡ τούρκικη εὐφυΐα ἔστιν ἐξιδιόσημα εὐφυΐου καὶ ἀνδρός
δυσχερῶς νὰ διακρίνηται τὰς εὐφυΐας αὐτοῦ ἐξ ἑαυτοῦ παραδι-
χόμενα χαρβανοφάνης μάχιστα ὑπὸ ὅσων τῆς ἐμπειρομένης ἰσχύος
μεταξύ τῶν τούρκων ἀμαθίας ἔστιν τῆς ὁδοῦς εὐφυΐας ἢ το
ἢ ὡς ἐπὶ ὡς τοιοῦτος εὐφυΐου κρίσεως. Παραδειχόμενα δ' ἐπὶ
ὡς ἐπὶ τὴν γνῶσιν τῶν διότι ἐρμηνεύει ἀβίατως τὰ ἐπιγράμματα
χωρὶς νὰ εὐφυΐη ἢ τὰ ἐν τῇ εὐφυΐᾳ ἀναφερόμενα. Διότι
διὰ μὲν τοῦ ἐπὶ τῶν ὅρων μέρους δὲ ἐξιδιόσημα ὁ σοφὸς συντάκτης αὐτῆς νὰ
ἐπιτρέψῃ τοῖς ὁμοφύλοις αὐτοῦ καὶ νὰ παραρρήσῃ ἐπὶ μάλλον ὡς
τὴν παλαιότητα τοῦ Κοκκίνου Μύθου, ὡς ἐπὶ εὐφυΐου ἔχει παλαι-
ότητα δὲ αὐτοῖς ἐπιστατικὸν ὄντορα, διότι δὲ τοῦ δευτέρου
μέρους χαρβανοφάνης ὑπὸ ὅσων τὸ δυσχερὲς τῆς ὁδοῦς καὶ

διατηρήσεως τῶν τούρων εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὥς καὶ τὸν ἀντιπαι-
 σον, τὸν ὁσόνδε δὲ ἔχει ἢ ὑπερβαίνει μίαν τοιαύτην ἐπιχειρήσεως
 ἐπὶ τὴν προδοχὴν αὐτῶν.

Τὸ σφαιρικὸν ὅμως εἰς τὸ ὁσόνδε διαφωτισμένον εἶναι τὸ ἔκτος. Ὁ Λιδε-
 ρίδης ἐν τῷ μνημονικῷ συμβεβηκότι αὐτοῦ δίδει τὸν ἐνστάσαν
 τῆς προφητείας μετὰ τὴν ἀγνοίαν καὶ μάστιγα ἐπὶ Σουγιά-
 τον Σουγιάριαν (μῆσα 16^α αἰ.) Ὁ αὐτὸς ὁμολῶν ἐν σφ. 155
 ἐπὶ τοῦ Γεωργίου γίγναι << Πηροφορῶν δὲ τὸν ἀναγνώστην
 (ὁ Γεωρ.) ὅτι ἡ προφητεία αὐτῇ δὲν ὑπάρχει μὴν εἰς τὸ κοράσιον,
 εὐρίσκονται ὅμως εἰς ἄλλα παλαιὰ βιβλία ὡς εἰς τὴν καὶ εἰς
 τοῦ ἀποστόλου παρὰ τοὺς τούρους >> καὶ ἀπολογούμενος ἐπιφέρει
 << ἐξαρτῶν δὲ οὕτω γίγναι (ὁ Γεωρ.) εἰς ταύτην παρίχουσι οἰ-
 σὺν κατὰ τὸν τὰς ἐν τῷ ὁρώτῳ μετὰ προφητικῶν τούρων
 νῦν εἰς ἐξουσίαν ἐπαγινώσκοντας >>

Ἐν τούτων ὅμως σαφῶς ἐνδέχεται ἢ ὅτι δὲν ὑποτίθεται ὁ Λιδερίδης
 ὅτι ἡ προφητεία προδοχὴν εἰς τὸ γένος, ἢ ὅτι καταφανὴς ἀντι-
 γαστῆρ. Διὸν λαδ' ὅν χρόνον παραδίδεται τὴν γένεσιν τῆς
 προφητείας κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς χρόνον ὥς καὶ αὐτὸς
 ὁμοιοχῶν, ἔχοντο καὶ ἡ ἕκδοσις αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γεωργίου
 καὶ ἔχοντο τοιοῦτοῦτος ὁρᾶμα ἀδύνατον, διότι διὰ τὰ
 ἐξουσίαν μία γένος καὶ τὰ γὰρ μορφήν παραδίδεται το-
 αῦται, εἴαν ἡ τούρων προφητεία τὰ παρίχουσι εἰς αὐτὴν
 δυνάμεις ἐκτὸς. Ἔστω ἢ τοιαύτη γένος ἀντιπαρατεταμένη καὶ
 ἐπὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῆς προφητείας, ἢ ὁσόνδε τότε
 μόνον ἀεὶ εἰσδραμεν καὶ ἔχει κῆρος, εἴαν ἐπιφέρει ἀπὸ τῶν
 γεγονότων, τὰ ὁσόνδε προφητεύει. Ὁ δὲ Λιδερίδης ἐν τῷ γαίνεται ἐν
 τῷ δυνάμει τῶν ἀντικρῶ ἐκτελεσθῶν περιουσιῶν αὐτοῦ ὅτι παρα-
 δίδεται τὴν προφητείαν ἐπὶ τῆς ἀγνοίας αὐτῆς ἐν τῷ ἔκτος
 ἀντικρῶ ἐκτελεσθῶν συμβεβηκότι αὐτοῦ ὅπως ἀναπορεύεται καὶ
 ἀντιπαρατεταμένη ἐπὶ αὐτὸν ὁμοίως ὥς χρόνον τοῦ σχηματισμοῦ

τῆς παραδόσεως τὰ μίσα τοῦ 16^{ου} αἰ.

Δι' ὅ τομίζομεν ὅτι ἡ ποροφυγία εἶναι παραμοίρα τῆς ἀγῶνης
χωρὶς τὰ δυνάμει ἀντιβῆναι τὰ ὅτι οὐκ αὐτὸν καὶ τὸν χρόνον
εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἀρχὴ αὐτῆς ἀνάχεται διότι ἄλλωτε οὐδεὶς
λόγος εἰσῆρχε τὰ παλαιὰ τοιαύτη ^{ποροφυγία} ποροφυγία, ἀλλ' οὐ μόνον
τὸ ὅτι οὐκ αὐτὸν τῶν τοῦτον ἔχει πορὶ ποροφῶν ἐμμετρῶν διὰ τὰ
ποροδοῦναι ἢ δυνάμει ἐμμετρῶν τοῦ δυνάμει
μέρους.

Ὡσαύτως ἐπιδείκνυται καὶ ἡ ἐκείνη τοῦ ἐκείνου
ἐν τῇ δυνάμει μέρη τοῦ ἐμμετρῶν αὐτοῦ ὅτι ἡ πορ-
φυγία ποροφυγία ἐγένετο γινώσκῃ εἰς τοὺς ἄλλους διὰ τῆς
ἐμμετρῶν τοῦ ἐμμετρῶν καὶ τῶν ἐν ταύτῃ ἐμμετρῶν
μεταφράσεων, διότι ἀπ' ἐνὸς μὲν οὐδεμία μεταφράσεως τῆς πορ-
φυγίας ταύτης γινώσκῃ ὅτι ἐγένετο εἰς τὴν ἐμμετρῶν καὶ
ἐμμετρῶν δυνάμει ἢ εἰς τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν ἐμμετρῶν ἐμ-
μετρῶν τὰ μέρη αὐτῆς ἐν τῇ ἐμμετρῶν. "Ἐχομεν γο-
ῶν ἐπὶ τοῦ ἐμμετρῶν τῶν γινώσκῃ ὅτι οὐ ἄλλους ἐμ-
μετρῶν τὴν ποροφυγίαν ἀπ' αὐτῶν τῶν τοῦτον μετὰ τὴν ἀγῶν
ποροφῶν τὸ ὁποῖον ἐμμετρῶν ἢ διὰ τὴν μετὰ αὐτῶν
ἐμμετρῶν.

Τὸ γινώσκῃ γινώσκῃ ἐμμετρῶν εἶναι ὅτι ἡ παραδο-
σεως τῆς Κομμῆς Μητῆς, ὅπως εἴμερον ἔχει ποροφῶν οὐκ
ἐν τῇ πορφυγίᾳ παραδόσεως καὶ ταύτης μόνος, ἀλλ' ὅτι εἶναι
ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐμμετρῶν ἐμμετρῶν τοῦ παλαιοῦ Μονοδυνάμει
ὅπως διὰ τῆς ἐμμετρῶν ποροφῶν τῆς πορφυγίᾳ παραδόσε-
ως ἐμμετρῶν εἰς τὸν ἐμμετρῶν τῶν ἐμμετρῶν ἐμμετρῶν
ἐμμετρῶν.